

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

איתא בכתבי האר"י ז"ל שכל נפש מישראל צריך להתגלגל בכהן לוי וישראל, ומוכח שבפנימיות הוא כלול משלשתן. ובכן צריך אדם להיות ממארי דחושבנא, דידוע שכל רמ"ח האברים שבאדם הם דוגמא ומרכבה לרמ"ח מצ"ע ואם חסר אדם מצות עשה הוא מחוסר אבר לגמרי, ואפי' עשה המצוה אלא לא בשלימות הרי האבר שלעומתה הוא פגום, וא"כ הרי בפנימיותו הוא כהן בעל מום ועבודתו פסולה, ולזה ידו כל הדווים, יישר לבו בקרבנו. אך העצה היעוצה הזו להתאמץ בתורה, כי הביט בתורה וברא את העולם ובכח התורה לברוא בו אברים חדשים שלמים או לרפא את מומן ואז ישובו כל עבודתו ומצוותיו לרצון, וכמו שבמתן תורה כל בעלי מומים שהיו שם נתרפאו בפועל, כן הוא בפנימיות בכל איש וככל זמן, כי הנקודה הפנימית היא למעלה מן הזמן: ספר שם משמואל - שנת תרע"א

בענין שבת ומועדות שבת בחי' חיי עולם ומועדות חיי שעה כמו תורה ותפלה ולכן מועדות תלויים בשינוי הזמן. אביב קציר אסיף. ונותנים ברכות בכל אלו הזמנים כפי הזמן. אבל שבת שורש כל הברכות כמ"ש תחלה למקראי קידש והוא בחי' משה רבינו ע"ה ששימש בחלוק לבן כמ"ש במקום אחר שהוא למעלה משינוי הגוונים. ומזה בא אח"כ חלוקי הגוונים למיניהם. וכל מועד רגל ושם בפ"ע לא ראי זה כראי זה. ושבת למעלה מאלה השינויים בחי' חיי עולם דכל ברכאין ב' תליין כמ"ש בזוה"ק ומועדות בחי' האבות שהם שלשה: ספר שפת אמת - תרס"ג

ימי הספירה נזכרים תוך המועדות שהמה ימים טובים כמו חול המועד שיש קדושה לפנייהם ולאחריהם מיציאת מצרים עד קבלת התורה. וכת' תמימות תהיינה ובמד' אימתי

ושבתה הארץ שבת לה'. אפי' זה ששקוע בארציות, גם הוא יכול להתעלות ולהרגיש קדושת שבת. (הס"ק מסלאנים): ספר תורת אבות

וכי תאמרו מה נאכל בשנה כו' וצוית את ברכתי לכם כו' (כ"ה, כ.). בשם אחי החסיד המפורסם ויש לדקדק היות שהתורה יצאתה בכאן מדרכה שדרך הקרא לכתוב איזה יתור לשון בפסוק אפילו אות אחת ועל ידי זה מתורץ כמה קושיות אבל הקשיא לא נכתב בעצמה בתורה* וכאן נכתב הקושיא וטוב היה שלא לומר כי אם וצוית את ברכתי, וממילא לא יקשה שום אדם לומר מה נאכל* ונראה, שהשם יתברך ברוך הוא כשברא את העולם השפיע מטובו צינורות מושכים שפע לצרכי בני אדם ודרך השפע שלא להפסיק כלל אלא כשהאדם נופל ממדרגתו ואין לו בטחון בבורא ברוך הוא המשגיח אמיתי הזן ומפרנס בריוח כולו הפסק כלל אז עושה האדם ההוא במחשבתו כהיא אשר לא מטוהר פגם חלילה בעולמות עליונים ומתישין כח פמליא של מעלה ר"ל ואז נפסק השפע חלילה וצריך השם יתברך ברוך הוא לצוות מחדש השפע שתלך כמו מתחילת הבריאה* וזה הוא וכי תאמרו כו', שהתורה מלמדת לאדם דרכי השם שיהיה שלם בבטחונו על אלקיו ולא יאמר כלל מה יאכל, כי כאשר חלילה יפול מן הבטחון לחשוב מה יאכל הוא עושה פגם חלילה בהשפע ואטרחו כלפי שמיא לצוות מחדש* וכי תאמרו, פירוש כאשר תאמרו כך ואז תטריחו אותי וצוית כו', אלא לא תתנהגו כך ותבטחו בה' בכל לבבכם ואז תלך השפע בלי הפסק כלל תמיד לא יחסר כל בה* : ספר נועם אלימלך

והבן מה שסיים הפסוק שבת שבתון יהיה לארץ, ר"ל כי ארציות החומר והגוף יהי נח ושבת מן מלאכת הגוף אז בשנה שביעית ימי שיבה, רק יעשה מה ששייך לנשמה, כדי שיזכה לעולם הבא הנקרא שבת לה'. **וזה שאמר** והיתה שבת הארץ לכם לאכלה וכו'. מזה יהי לו לאכילה לעולם הבא, הוא ועבדיו שהם איבריו, אכילה עולמות, וק"ל. ספר תולדות יעקב יוסף פרשת בהר

בער"ה של שמיטה ה' הפאנוויזער רב זצ"ל אומר "גוט שבת ארץ ישראל"

הן תמימות כשעושיין רצונו של מקום. כדאיתא ע"פ יודע ה' ימי תמימים כשם שהם תמימים כך שנותיהם תמימים. כמו כן קאי על ימים אלו דכת' תמימות תהיינה ונק' ימי תמימים. ונזכרים למעלה כמ"ש יודע ה' לכן הם בכלל מועדי ה' והרי נקראו בפ' שבע שבתות. מכלל שכל הימים אלו יש להם בחי' שבתות בצד מה. והימים הללו מסייעין טהרה כמ"ש בא לטהר מסייעין אותו. ואחר יציאת מצרים שנעשין כקטן שנולד ויצאנו מידי סט"א. יש לנו לבקש טהרה. לכן הכין לנו הש"י אלה הימים דכת' וספרתם לכם שהיא מתנה לטובתינו שנוכל לבוא לטהרה. וכל השנה תלוי באלה הימים כמו שגידול כל התבואות בימים אלו כן חיות האדם מתגלה עתה כי הכל רק רמז אל הנהגה הפנימיות ועי' במדרש בפ' העומר: ספר שפת אמת פרשת אמור שנת תרמ"ב

המשך פ' נרות אחר המועדות. לרמז כמו שהי' בהמ"ק מקום מוכן שמשם אורה יוצאה לכל העולם וזה. מצות נרות המנורה. כמו כן בשנה מהמועדות יוצא אורה לכל השנה. כמ"ש בזוה"ק שנק' ימים טובים ע"ש התגלות אור הגנוז בשבתות ויר"ט. כי בחי' עולם שנה נפש הוא באופן אחד. ולכן כמו כן בבחי' נפש. מבניי יוצא אור לכל הברואים. וזה המשך בחירת הכהנים עובדי ה' בנפש ושבתות ומועדות בשנה. ועבודת המקדש בעולם. וצריכין הכל לבטל עצמן אל השורש ובניי עצמם להיות בטלים להכהנים ועובדי ה' כמ"ש וקדשתו כו'. וכמו כן צריכין לבטל כל הזמנים אל השבתות ויר"ט. לכן צריכין לזכור השבת בימי המעשה. וכמו כן לבטל כל המקומות לבהמ"ק כמ"ש ז"ל שנק' תלפיות שהכל פונים אליו. ובדרך זה מתגלה האור ומתפשט בכל העולם ובכל הזמנים ובכל הנפשות כנ"ל: ספר שפת אמת פרשת אמור שנת תרמ"ו

על התורה ועל העבודה

פסח שני

ויאמרו אנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ד' במועדו בתוך בניי, ולהבין המקרא קודש הלא המה עצמם אמרו הטעם אנחנו טמאים ולמה שאלו למה נגרע, ועי' באוה"ח הק', וגם הלא כל א' ואחד צריך לראות מעלת חבירו וחסרון עצמו כתפילת הר"ר אלימלך ומדוע אמרו למה נגרע:

אולי על פי דברי קדושת מאמר הרבי הזקן מווארקע זצלה"ה על אז"ל אונס רחמנא פטרי' היינו מה שהוא אנוס ואינו יכול לכוון בכל הכוונות הראויות, רחמנא פטרי', היינו שהש"ת מעלה עליו כאילו כיון בכל הכוונות הראויות וכביכול כאילו הש"ת עשה בעדו, וזהו ששאלו למה נגרע, הלא אנוסים היינו ובודאי כבי' הש"ת עשה בעבורינו וצריכים אנחנו להרגיש האורות הק' מהמצוה זו ולמה נגרע מדוע נרגיש בנפשנו הגריעות כמקדם ונחסר לנו מ' קרבן פסח, ועוד שאלו לבלתי הקריב את קרבן ד' בתוך בניי, כי אפי' מי שפוגם ח"ו עכ"ז ע"י התכללות בתוך כלל ישראל הש"י מבטיח קדושים תהיו, וכמו שדברנו לעיל שהש"ת מבטיח שלא ימות בלי תשובה ויהיה בחינת קדוש, א"כ מי שנאנס או אפי' במזיד עכ"ז ע"י התכללות בהכלל ישראל לא יחסר האורות דקדושה מחלק המצוה וכמו"ש הר"א שיש עולם כל ישראל והעולם ההוא שלם בלי פגם, ואם האדם מקשר עצמו שם בהתכללות ההיא אז נתקן בקדושה עליונה, ולמה נגרע, שגם אנחנו נכללים בהכ"י, ובאמת רק ע"י הכנעתם היו בעיני עצמם גרועים, ויאמר אליהם משה עמדו ואשמע וגו' ר"ל מה שאתם מרגישים חסרון מ' ק"פ היא משום שהיה צריך להתחדש על ידיהם מצוה חדשה, מ' פסח שני, וכן רצון הש"י כבכל מ' שבתורה ולפיך הרגשתם חסרון חלק

ל"ג בעומר

איתא בספרים שעיקר הספירה הוא עד ל"ג בעומר. ונראה ליתן טעם, דהנה ידוע דספירת העומר היא לזכר את הנפש הבהמית, היינו טבע האדם ומדותיו, להיות נמשך אחר הש"י אף בעת זמן שאין השכל בהיר ומאיר. וע"כ התחלת הספירה היא ממחרת השבת, ולא ביר"ט א' של פסח, כי אז באין כל האורות העליונים, וממילא כל הרצונות והמדות בטלן להש"י, ורק אחר עבור יר"ט הראשון והאורות הגדולים שהיו מאירים הסתלקו ושוב לקטנות הדעת ונודע, ע"כ רק אז הוא זמן הספירה, לקיים (מיכה ז') כי אשב בחושך ה' אור לי, היינו להיות נמשך אחר הש"י בעודו בקטנות השכל והדעת: **זוהי תכלית** המבוקש מאת האדם שגם גופו יהי' קודש אף מבלעדי הוראת השכל, וזוהי הכנה רבה לשבועות, שלעומת שהוא נמשך אחר הש"י בבחי' גופו לבד, לעומתו שופעים עליו ביום השבועות אורות גדולים והשפעת התורה: **והנה כמו** ששלש משמורת הוי הלילה ובאשמורה השלישית מתנוצץ אור החוזר מאור היום, כן ברוחניות בשליש האחרון של ימי הספירה שהם בכינוי ימי חושך ולילה מתחיל להתנוצץ אור החוזר מחג השבועות והוא מל"ג בעומר ואילך, וע"כ שוב איננו נקרא כ"כ ימי חושך ולילה שיהי' כל כך בקטנות, ועל כן עיקר הספירה היא רק עד ל"ג בעומר: **ולפי"ז** יובן מה שפסקו תלמידי רע"ק למות בל"ג בעומר עפ"י מה שכבר כתבנו [בפי' להגדה של פסח במאמרי ספירת העומר] בטעם שמתו בין פסח לעצרת מחמת שלא נהגו כבוד זה בזה, אף שאין זה מחייבי כריתות ומיתות ב"ד ולא מיתה בידי שמים, ואמרנו מפני שעליהם הי' לתקן החטא כ"ד אלף שנפלו בשטים, וביארנו שם החטא נצמח ממה שהיו נחשבים ליש בעיני עצמם, ע"ש בטעמא דמילתא, וע"כ הם שלא נהגו כבוד זה בזה הוא מפאת חוסר ביטול עצמי ושכל אחד נחשב ליש ומציאות בעיני עצמו, ע"כ נענשו אז על החטא הקדום, ע"ש. והנה כתיב ויחן שם ישראל נגד ההר ואמרו ז"ל כאיש אחד בלב אחד. והטעם יש לומר מפני ששכן כבוד ה' מר"ח ורואו את מראה כבוד ה' כאש אוכלת בראש ההר, מחמת זה נתפעלו ונתבטלו בעיני עצמם והשיגו הכנעה שלימה ע"כ היו כאיש אחד בלב אחד, ובודאי כן הוא בכל שנה וזכי הנפש מרגישים זה. וכבר אמרנו כי מל"ג בעומר ואילך מאיר אור החוזר משבועות וע"כ הקדושים האלו תלמידי רע"ק בודאי הרגישו את האור החוזר והשיגו ביטול בעצמם ותיקנו את החטא הקדום ע"כ פסקו למות: ספר שם משמואל

המצוה והקדושה אבל במאת מצות פסח ראשון כבר קיימתם בתוך בני ישראל כי כבי' הש"י עשה בעבורכם: **היוצא לנו** מזה בכל דבר שבקדושה בתו"ת ובכל מצוה שבתורה אם לב האדם יחפץ לעשות ואינו יוכל, ולבו נשבר מזה שאינו יכול להוציא מכח לפועל הש"ת הבוחן לבות וכליות כבי' עושה בעבורו ומעלה עליו כאילו עשה אדם המצוה בפועל וזוכה להרגיש האורות הק' מהמצוה: ספר תפארת שמואל - לפסח שני [א']

בפסוק הצדיק אבד ואין איש שם על לב (ישעי' נ"ז א'). בימי העומר מתו תלמידי ר' עקיבא והי' בחינת הצדיק אבד, ופגמם הי' על שלא נהגו כבוד זה בזה בחינת גאות. ובאם האדם יאחז במדת ענוה עד קצה האחרון אזי יתוקן פגם זה. וזהו 'הצדיק אבד', ע"י שהי' בחינת מיתת הצדיקים הללו, אזי התיקון 'ואין איש', להיות בבחינת אין ואפס. וזאת יוגרם כמו שהי' בל"ג בעומר שפסקה מיתתם, וזהו 'ואין איש שם על לב', 'על לב' היינו, אחר 'לב' הוא ל"ג בעומר. גם 'איש' על לב', היינו אי"ש עם מספר לב עולה ל"ג עמ"ר, שאז ניתקן פגם שלהם באחוז מדת הענוה. וגם 'אבד' בא"ת ב"ש עולה קש"ת, כי נהפוך תיבת אב"ד לקש"ת. ועל כן מנהג הצדיקים לירות בקשת ובחצי"ם ביום זה בסוד הגלגל, כי חצי מן גלגל עולה ל"ג [עיין מ"ש באמרי נועם מועדים במאמר ג לל"ג בעומר ד"ה עוד יש לרמז]: ספר עטרת ישועה על מועדים - ל"ג בעומר [ב']

כללים נוראים מרבו הקודש איש האלקי מוהר"ר **דוב בער** ממעזריטש זללה"ה אשר נמצאו כתובים בסוף הכתב יד הזה: [המשך] כ"ב. **כלל גדול**, גול על ה' מעשיך ויכונו מחשבותיך (משלי ט"ז, ג'), שכל דבר שבעולם שיזדמן לנו יחשוב שהוא הש"ת: ספר חיים יחסד - מהרה"ק ר' חיים חייקא מהמדורא, תלמיד המגיד הגדול ממעזריטש ז"ע

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - CHIZUK@PROTONMAIL.COM
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #926

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי. אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים. ואומר, מקוה ישראל ה', מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגלינות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קודמים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too

Seferim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778,
And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]
are now in print, to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689